

PIENIĄDZE TO NIE WSZYSTKO
(GELD IST NICHT ALLES)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Pieniądze to nie wszystko (Geld ist nicht alles)

Klasa/czas trwania lekcji

III/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- buduje zdania w czasie przeszłym Präteritum,
- znajduje żądane informacje w słuchanym tekście.
- opowiada o życiu głównego bohatera stosując czas przeszły Präteritum.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- mapa myśli,
- wyspy zrozumienia (Verstehensinseln).

Środki dydaktyczne

- tablica kredowa,
- podręcznik Welttour 2 wraz z płytą CD,
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Nauczyciel zapisuje na tablicy słowo „Börsenmakler“.
- Uczniowie podchodzą do tablicy i zapisują w formie mapy myśli swoje skojarzenia, np.: verdient viel Geld, macht Karriere, ist glücklich, hat wenig Freizeit, hat ein großes Haus, studierte Marktwirtschaftslehre, itd.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika kilka czasowników kluczowych dla zrozumienia testu w dwóch kolumnach w formie bezokolicznika i czasie Präteritum, np.: arbeiten, beginnen, essen, haben, machen, sein, spielen, studieren, telefonieren, treffen (sich), verbringen, verdienen, verlieren, werden, wohnen – er arbeitete, aß, begann, hatte, machte, spielte, studierte, telefonierte, traf (sich), verbrachte, verdiente, verlor, war, wurde, wohnte.
  - Uczniowie dopasowują formy w czasie Präteritum do bezokoliczników.
- Nauczyciel informuje uczniów, jakim tekstem będą się dziś zajmować.

- Uczniowie słuchają pierwszy raz tekstu, zapisując na osobnej kartce, to co zrozumieli. Zostawiają jednocześnie puste miejsca we fragmentach, których nie zrozumieli i przekazują kartkę swojemu koledze z prawej strony.
- Uczniowie zapoznają się z notatkami kolegi i uzupełniają je.
- Uczniowie słuchają tekstu po raz drugi i uzupełniają luki. Następnie przekazują kartkę swojemu sąsiadowi z prawej strony. Sytuacja powtarza się kilka razy, aż nauczyciel uzna, że uczniowie nie są już w stanie zrozumieć więcej.
- Nauczyciel zadaje pytania do tekstu, np.:
  - Wo verbrachte der Börsenmakler seine Kindheit?
  - Mit wem spielte er Fußball?
  - Machte er das Abitur?, itd.
- Uczniowie odpowiadają na forum klasy. Nauczyciel odśłania za każdym razem kolejną poprawną odpowiedź w formie punktów na ekranie rzutnika, aż cały tekst zostanie przedstawiony.
- Uczniowie opowiadają o życiu maklera, korzystając z punktów zapisanych na tablicy.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają wcielić się w postać brata maklera i opisać jego życie z tej perspektywy. Nauczyciel prosi o użycie w tekście dziesięciu czasowników w czasie przeszłym Präteritum.

Komentarz metodyczny:

Metoda wielokrotnego słuchania (w praktyce stosuje się maksymalnie pięciokrotne słuchanie tego samego tekstu), zwana po niemiecku Verstehensinseln, wydaje się na pierwszy rzut oka monotonna i nużąca, wszak uczniowie słuchają tego samego tekstu kilka razy. Ale jest bardzo efektywna, ponieważ pozwala pracować długo z jednym tekstem. Z każdym słuchaniem uczeń najprawdopodobniej zrozumie inne rzeczy i jeśli przy okazji wymieni swoje notatki z notatkami kolegi, może się okazać, że cała grupa zrozumiała całkiem sporo.

Możliwy jest też inny wariant tej metody. Uczniowie zostają podzieleni na grupy, a każda grupa otrzymuje inne zadanie i ma na co innego zwrócić uwagę. Na przykład jedna grupa koncentruje się na rzeczownikach, druga ma czasownikach, trzecia na przymiotnikach. Uczniowie mogą też wypisywać liczby, miejsca, osoby, itd. Potem uczniowie mogą utworzyć nowe grupy i z tych zapisków ułożyć tekst. Następnie uczniowie słuchają raz jeszcze tekstu, tym razem nauczyciel zatrzymuje kasetę co chwilę, objaśniając trudniejsze miejsca i uczniowie konfrontują swoje notatki z tekstem. Taki sposób pracy powoduje, że uczniowie pracują intensywnie cały czas.

Sprawdzając pod koniec lekcji, czy założone cele zostały zrealizowane, nauczyciel może użyć tabeli porównawczej, która wskaże uczniowi, czego się nauczył na danej lekcji, a jednocześnie będzie informacją dla nauczyciela, jak zmieniła się wiedza ucznia. To narzędzie jest przydatne zwłaszcza dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, będą oni bowiem mogli wypełnić tabelę w spokoju i we własnym tempie.

Ocenianie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się (dysgrafia, dysleksja, dysortografia, dyskalkulia) odbywa się w oparciu o opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej. Nauczyciel jest zobowiązany uwzględnić zawarte w niej zalecenia oraz dostosować sposób pracy i oceniania do rodzaju dysfunkcji tych uczniów.